

A portrait of Tanja Liebers, a woman with short brown hair, smiling. She is wearing a dark, patterned top. The background is slightly blurred, showing what appears to be an indoor setting with a window.

Trots op ons

Een interview met Tanja Liebers – van Rooy, directeur-bestuurder Bergopwaarts

**100 jaar bestaan, een hele mijlpaal!
Wat zie je als belangrijkste ontwikkeling?**

Voor Bergopwaarts doet ieder mens ertoe. Iedereen moet persoonlijke kansen krijgen in het leven. Wij zien het dan ook als onze verantwoordelijkheid om onze huurders op een goede manier te laten wonen, op een plek waar ze veilig oud kunnen worden. Dat is best een uitdaging, want de doelgroepen veranderen, huishoudens veranderen in grootte en in samenstelling.

We hebben te maken met steeds meer verschillende culturen in de samenleving, meer alleenstaanden, meer ouderen die langer zelfstandig blijven wonen en meer eenzaamheid. Dit jaar hebben de gevolgen van het coronavirus ons hier nog meer van bewust gemaakt. Ook merken we effecten van de ontwikkelingen in de zorg. Wij moeten op een goede manier omgaan met de huisvestingsvraagstukken die het gevolg zijn van die veranderingen. Daarom veranderen wij steeds mee. Dat zit gelukkig in ons DNA.

Wat is jouw eigen binding met de volkshuisvesting?

Zelf groeide ik op in een volkswijk in Nijmegen, in de sociale huurwoning waar mijn ouders 40 jaar woonden. We speelden buiten, het was er mooi en veilig. Poorten stonden open en je liep zo bij de burens binnen. Men kende en vertrouwde elkaar. De samenstelling van bewoners in de wijken is erg veranderd, er zijn meer verschillen tussen culturen en sociale klassen. En op de een of andere manier mengt het niet meer zo gemakkelijk als vroeger. Door de toewijzingseisen van de overheid wonen er in sociale huurwoningen vooral nog mensen uit dezelfde inkomenscategorie, vaak met een uitkering of een laagbetaalde baan. En soms met een rugzakje, zoals psychische of psychiatrische problemen. Dan zie je buurten langzaam afglijden en verpauperen. Dat vind ik jammer. Ik zie het dan ook als onze opgave om zulke buurten leefbaar te houden. De mix van bewoners en een evenwichtige balans daarin is heel belangrijk. Daarom willen we het liefst verschillende soorten huizen aanbieden in verschillende prijs-categorieën. Daarvoor hebben we wel eerst echt meer ruimte nodig van de overheid.

er aanbod is. Gelukkig hebben we heel wat projecten in de startblokken staan. Dat is ook nodig, want de druk is groot. We moeten de doorstroming op gang brengen. We willen senioren een alternatief bieden voor de grote eengezinswoning waar ze uitgegroeid zijn. Oplossingen bieden aan starters en jongeren, voor wie het nu erg lastig is om een woning te vinden omdat er te weinig huurwoningen vrijkomen en koopwoningen te duur zijn.

Ook houden we ons op dit moment bezig met het energiezuinig maken van onze woningen. De stip op onze horizon is om eind 2050 een compleet CO₂-neutrale woningvoorraad te hebben. We kijken stap voor stap hoe we verstandig bij dat einddoel kunnen komen, zonder teveel tegelijk uit te geven. Want het is natuurlijk onmogelijk om 5.000 woningen tegelijkertijd aan te pakken én wie weet komen er de komende jaren nog nieuwe, slimmere en goedkopere oplossingen. Kritisch kijken naar wat op dit moment de kwaliteit van ons vastgoed is en wat het kost om de gewenste kwaliteit te bereiken en in welke volgorde we aan de slag gaan: dat is best een puzzel.

Waar ben je trots op?

Op onze speciale woonvormen voor bijzondere doelgroepen, zoals Tweedelig het Regionaal Autisme Centrum in Asten en De Droom in Deurne. We kunnen er niet omheen dat we steeds vaker maatwerk in moeten zetten. Bij iedere huurder kan er iets bijzonders aan de hand zijn. Dat vraagt een andere rol van ons. Het is mooi om te zien dat ons dat samen lukt.

Waar staat Bergopwaarts over 100 jaar?

We hebben genoeg uitdagingen voor nog een eeuw en er komen vast veel mooie ontwikkelingen op ons pad! Wat ik vooral wens, is dat wij elkaars gezichten goed blijven kennen. Dat wij bij Bergopwaarts weten wie de mensen achter onze voordeuren zijn. En dat zij omge-

Tweedelig: een fijne eigen plek in eigen dorp

In Asten ligt Tweedelig. Een prachtige woonvoorziening waar 12 jonge mensen met een verstandelijke beperking en eventueel een lichamelijke en/of zintuiglijke beperking een fijne eigen woonplek hebben. Middenin van Asten, in de vertrouwde woonomgeving en dicht bij familie, werk en vrijetijdsbesteding. Tweedelig is het resultaat van een initiatief uit 2011 van ouders. In samenwerking met de gemeente Asten en Bergopwaarts realiseerden zij een plek waar hun kinderen onder begeleiding kunnen wonen en recreëren, naar hun eigen wensen en behoeften.

Welk cijfer zouden jullie Tweedelig geven?

Over het antwoord op die vraag zijn bewoners Bas,

Bijzondere woonvormen voor bijzondere doelgroepen

Linda en Petra het helemaal eens: "Een 10 plus!" Ze kunnen niks bedenken wat ze zouden willen veranderen. Of nou ja, als ze dan toch iets moeten noemen, dan zou het terras in de tuin wel wat groter en overkapt mogen worden. Als ze allemaal buiten zitten, is dat wel een beetje krap.

Wat was je eerste gedachte toen je het huis voor de eerste keer binnenging?

Linda en Petra zijn bewoners van het eerste uur: "We hebben de eerste steen mee mogen leggen." Over haar eerste gedachte toen ze hier kwam wonen hoeft Petra niet lang na te denken: "Superleuk dat ik nu mijn eigen appartement heb." En wat denk je dat Linda het leukste vond toen ze de sleutel kreeg? "Dat we meubels gingen uitzoeken!" Wat de dames óók leuk vonden: speciaal voor de opening kwam de bekende Limburgse bokser Arnold Vanderlyde, met wie ze ook écht hebben gebokst.

Wat is er zo leuk aan het huis?

Bas kwam hier twee jaar later wonen. Eerst kwam hij een paar keer logeren, om te wennen en om te kijken

of hij zich goed voelde in de groep en of de groep zich goed voelde met hem. Hij vindt alles leuk aan het huis. Ook voetballen in de tuin, alhoewel dan wel af en toe de bal bij de burens in de tuin belandt: "Alleen soms is het hier wel eens een beetje een kippenhok. We maken veel lol met elkaar." De drie mogen graag de begeleiding plagen. "Bijvoorbeeld als we aan het koken zijn dan zeggen we: Oh, Linda en Ilse zijn er weer, dat wordt weer knoeien in de keuken!"

Wat is je gevoel over het huis?

De bewoners van Tweedelig hebben allemaal hun eigen werk. Maar ze doen ook veel samen. Er heerst een gezellige en vertrouwelijke sfeer. In het huis rouleren ze met het tafel dekken en de vaat: "We hebben gelukkig twee vaatwassers", verzucht Petra, "maar ook die zijn soms nog niet genoeg. Grote pannen moeten we wel zelf afwassen." Tja, als je voor zoveel mensen tegelijk moet koken, dan heb je die grote pannen echt wel nodig. En Petra kan het weten, die maakt zelfs helemaal in haar eentje voor de hele groep macaroni. "We helpen regelmatig mee met klusjes. Dat is ook goed, want het is ook ons huis en daar zijn we trots op!"

Ook in 2020 zal
trouw aan een
oude DNA: zo
voor bijzondere
Waren het in
woonplek m
nu zijn het
hebben. Die
bieden. Or
mogelijk
werking
hebben
prachtig
voor bijz

D
a
z
v